

П'є-гуляє у неділю
На коршомці Гарасим;
З Гарасимом п'є-гуляє
І сусід його Трохим.

А обидва стрільці жваві.
От перечка і пішла...
Далі Трохим розходився,
Підійнявся з-за стола:

"То ти кажеш, що ти луччий?
Що ти гаспидний стрілець?
Збий же мені з чуба шапку:
Тоді будеш молодець!"

"Кажеш, може, що не зіб'ю?" —
"А ти кажеш, що зіб'єш?!" —
"А їй-богу, що ізіб'ю!" —
"А їй-богу, не зіб'єш!.."

"Та от тобі і рушниця!" —
"Ану-ну! давай! давай!" —
"На! Ставай лиш край порога!"
"Та я стану: ти ставай!.."

Цілить їден від порога,
Другий стоїть за столом
Та щосили натягає
Сиву шапку на чоло.

Бах рушниця!.. Стало димно...
Йде до столу Гарасим...
А за столом в сивій шапці,
Як баран, лежить Трохим!

(Йому куля пролетіла
Через шапку і чоло...)
Підіймає той Трохима,
Підпирає за столом.

Сам відходить до порога.
Знов рушницю в руки взяв,
Прицілився разів кілька
Й головою похитав:

"Вибачай мені, Трохиме,-
Гарасим проговорив,-
На два цалі1 лиш понизив —
Та й і шапки не ізбив".

1859 р.

1 Цаль — дюйм (2,54 см).